

Brød. Men hans Tid som Minister maa jo dog engang være omme, og fordi der nu møder os en saadan Modstand fra Ministerbordet, bør vi ingenlunde blive trætte af at høre frem atter og atter dette nu snart gamle og ogsaa fulbt ud rimelige Krav. Det er min Tro, at det Krav tilsidst vil gjøre sig gjældende i saa stærkt Grad, at Kirkestyrelsen vil finde, at den bør høre sig.

Rund: Den ærede Ordfører bemærkede, at Ministeren godt kunde ordne hele denne Sag administrativt. Hvorvidt det staar i Ministerens Magt eller ei, derom har jeg ikke nogen bestemt Mening. Men naar den ærede Ordfører henviste til de tidligere Menighedsraad, som han tænkte oprettede, og mente, at man ved Hjælp af saadanne Menighedsraad kunde frembringe en Institution, eller hvad jeg skal kalde det, som Ministeren kunde raadsføre sig med, tror jeg, at det vilde være temmelig uheldigt. Det er jo uheldige Minde, vi have om disse Menighedsraad. Det blev forsøgt flere Steder at oprette dem, men de lygnede efterhaanden hen. Det viste sig, at Betingelserne for, at de kunde trives, ikke vare tilstede. Jeg veed Steder, hvor der blev oprettet Menighedsraad og holdt flere Møder, men saasnart de havde konstitueret sig og vedtaget Love for deres Virksomhed, hørte Virksomheden op. At skabe saadanne Menighedsraad, for at Kirkeministeren kan have Nogen at raadsføre sig med ved Embedsbesættelser, tror jeg ikke vil være heldigt. Det forekommer mig ogsaa, at den nuværende høitærede Kirkeminister maa gaa ud fra den Forudsætning, at Sagen ikke kan ordnes paa den Maade; thi ellers havde han vist ikke tilbudt Udvalget nogen ny Konference, for at vi kunde enes som et Forslag, som han antydede i forrige Møde. Derfor det Hele skulde ordnes administrativt, havde der ikke været nogen Opfordring for den høitærede Minister til at arbejde hen til en Overenskomst med Udvalget. — Den ærede Ordfører bemærkede endvidere, at naar jeg havde kaldt det Forslag, som jeg havde stillet, for et Høireforslag, maatte det jo være rent galt, da det ikke lob til, at Høire vilde slutte sig til det. Men det lader for Næsten heller ikke til, at Venstre vil slutte sig til det. Det slutter sig nemlig til det paa en saadan Maade, at Forslaget slet ikke kan vente at faas Venstres Stemmer for sig. Min ærede Kollega fra Ringsted (Zahle) har misforstaaet adskillige af mine Ytringer. Han har saaledes nævnt, at jeg var bange for Fritænkterne, det fremgik af mine Ytringer. Jeg skal dertil sige, at det er ingenlunde Tilfældet. Jeg er hverken bange paa mine egne eller paa Kirkens Vegne. Jeg er overbevist om, at den Kirke, vi have, er grundlagt paa en Klippe, og Fritænkterne

skulle ikke formaa at omstyrte den. Men hvad jeg er bange for, er, at Fritænkterne skulle faae en saadan Fremgang, at mange Menneſter gaa tilgrunde for Kirken. Vi skulle ikke alene have Omſorg for Kirken selv, men ogsaa for de enkelte Menneſter, og gjøre, hvad vi kunne, til, at de ikke tabes for Kirken. Det er derfor, jeg mener, at der foreſtaar en Kamp med Fritænkterne. Min ærede Kollega mente endvidere, at jeg havde brugt et aldeles urigtigt Udtryk, idet jeg havde talt om politiske Menigheder. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg ſagde Menigheder, ſom jeg vil tillade mig at kalde politiske, hvorved jeg vilde antyde, at ſtrengt taget kunde de ikke kaldes politiske, men jeg haaber, at det Udtryk „ſaakaldte“ er ſaa klart — jeg er ikke altid ſaa klar ſom det ærede Medlem — at ærede Medlemmer her have forſtaaet, at jeg ved „ſaakaldte politiske Menigheder“ mente Menigheder, mellem hvis Medlemmer der er et ſtærkt politisk Høre, og ſaadanne Menigheder kan der aabenbart være. Det er ikke det Politiske, der gjør dem til Menigheder men ſamtidig med, at de have kirkeelig Interesſe og Sandſ, kunne de ogsaa være bragte ind i et ſtærkt politisk Høre. — Den ſidſte ærede Taler havde en hel Del Indvendinger at gjøre. Han havde ſaaledes ogsaa Indvendinger mod den Paragraf, hvorefter Menighederne ſkulde beviſe, at de nærede Interesſe for Valget af Præſten derved, at mindſt Halvdelen af Medlemmerne mødte ved Valget af Nævnet. Han ſtillede nu ſin Indvending paa den allerſkarpeſte Maade, idet han ſagde: Lad os tænke os, at der er 200 Medlemmer. De 101 ere døde og dorſte og bryde ſig ikke om, hvem der ſkal være Præſt, men de 99 ere levende Kriſtne. Dertil ſkal jeg ſige, at ſaadan Noget kan man ſtille op, men et Sted maa man have en Grændſe. Jeg kunde lige ſaa godt ſige: Sæt, at der i et Sogn kun er 5 levende Kriſtne, ſhulle de ſaa kunne paatvinge alle de andre en Præſt? Den ærede Taler havde endvidere meget imod, at hvert ſjerde Embede eller, ſom Flertallet ſubſidiært har ſluttet ſig til, hvert tiende Embede ſkulde beſætted umiddelbart af Kongen. Jeg har motiveret det nærmere i min Betænkning, men den henholdt det ærede Medlem ſig nu ſlet ikke til, ſaa jeg har egentlig ikke Noget at gjendrive. Men naar han taler om den ulykkelige Skjæbne, ſom de Menigheder vilde have, ſom ikke fik Ret til at vælge Præſt, medens i de omkringliggende Menigheder Præſterne vare valgte ved Menighedernes Indflydſe, vil jeg dertil ſige, at ſaa uheldigt ere alle Menigheder ſtillede for Diebliffet, ſaa at det i alt Fald vil være et Fremſtridt. Men derſom det ærede Medlem vil læſe mit Forslag, vil han ſe, at den ene Menighed bliver ſluttet lige ſom den anden, idet det kun er efter viſſe Mellemrum, at denne Skjæbne